

Vibrațiile ploii

Camelia Oprea

Vând insomnii
Și turnuri de ploaie,
Eventual schimb pe un suflet ușor.
Te privesc de atâta vreme cu ochi tandri,
Ai venit
La marginea ploii
Să mă crești ca pe o floare.

Mă văd zburând ca un miros
De pâine caldă
În emoția toamnei.
Vibrațiile ploii îneacă o floare.
În nori
Vine îmblânzitorul de furtuni
Cei ce pierd încă o noapte în ploaie,
Răsfoiesc mica publicitate,
Frunzărind scheletele florilor uitate în fața gării.
Inventează un tren numit dorință
Până la următoarele flori rămase
În viață.

La sfârșitul ploii,
Am simțit în rugăciune soarele venind
Din ceruri curate.
Umbla pios în rugăciune
Să nu se piardă de mine.
Am adormit cu noaptea la căpătâiul lui.
Mă vedeam zburând ca un miros de floare crudă
În emoția primăverii.